

שבת קודש נפשות ישראל בצל כנפֿיך יחֿסיון:

דער הערליכער שיין פונעם שבת, פון די אַנגענעמע קעטסקילס ביז אין שטאָט אַריין

די טעמע פון אונזער אַרטיקל איז גאָר אַן אַנדערע סאָרט נסיעה צו די מאָנטענס ווי געווענליך. דער פאַרברענג אין די מאָנטענס וואָס מיר וועלן באַשרייבן קומט אַמאָל פאַר זומער, אַמאָל ווינטער, און אפילו הושענא רבה, אין וואָס צענדליגער מענטשן פאַרן אַרויס נישט פאַר זייער פערזענליכע פאַרוויילונג. פאַרקערט, זיי האָרעווען און אַרבעטן שווער במשך דעם וויק-ענד כדי אויפצולעבן אידישע קינדער, און גלייכצייטיג געבן מנוחה ושמחה פאַר זייערע עלטערן וועלכע בלייבן אינדערהיים זיך אַביסל אויסרווען און שעפן פרישע כוחות – בעת זיי ווייסן אַז מען נעמט זייערע קינדערלעך אויף אַ שבתון וואו זיי שעפן הויפענס פון פאַרגעניגען, זייענדיג אין די בעסטע אחריות'דיגסטע הענט – כדי ווען די קינדערלעך קומען אַהיים זאָל מען זיך ווייטער קענען אָפגעבן מיט זיי, אַרויסווייזן צו זיי די העכסטע מאָס ליבליכקייט, און האָבן די פאַרלאַנגטע כוחות זיי צו באַהאַנדלען מיט די פולסטע מאָס געטריישאַפט.

די עלטערן וואָס זייערע קינדער האַלטן מיט די נסיעות, קענען שוין קוים וואָרטן נאָכאַמאָל צו ערהאַלטן דעם טעלעפאָן רוף פון העסק'ס אָפיס אַז זיי גרייטן צו נאָך אַ "נופש" פאַרברענגען, און "מיר וואָלטן זייער הנאה געהאַט אויב אייער קינד וועט זיך דאָס מאָל אויך באַטייליגן דערין." די עלטערן ווייסן שוין ווי שטאַרק די קינדער וועלן זיך פרייען צו די בשורה, אַז אָט גייט מען שוין נאָכאַמאָל געניסן פון אַ לעבעדיגן שבת.

עס זאָגט זיך אַזוי לייכט אַ טעלעפאָן רוף, און מען פאַרט צו די מאָנטענס, אָבער עס איז נישט צום גלייבן מיט וואָס אַזאַ נסיעה איז פאַרבינדן. אויסער די געווענליכע צוגרייטונגען פון באַסעס, קעזערנינג, אַקטיוויטעטן, קאָנסלערס, מזמרים וועלכע זאָלן אונטערהאַלטן די קינדער במשך דעם שבת, א.ד.ג., קומען דאָ צו ספעציעלע פיל שווערערע אויפגאַבעס.

מען דאַרף צושטעלן פאַר יעדעס קינד באַזונדער אַ פערזענליכן קאָנסלער וואָס זאָל זיי גוט פאַרשטיין, כדי זיי זאָלן זיך דאָס בעסטע אָפּגעבן מיט זיי. די קאָנסלערס באַגלייטן די קינדער פון ווען מען קומט אָן צום באָס אַרויסצופאַרן אויף די נסיעה, ביז ווען די קינדער קומען צוריק צו די עלטערן אַהיים פון די לעבעדיגע רייזע; פאַר די טייל קינדער וועלכע דאַרפן די ספּעציעלע ווענס פאַר ווהיל-טשעיר געברויכן, שטעלט מען צו אַז מען זאָל זיי אָפּנעמען און אָפּפירן צום פרייליכן שבת.

די קינדער וועלכע ווערן אַרויסגענומען אונטער די "נופש" פראָגראַם קומען נישט דוקא פונעם העסק צענטער – פאַרקערט רוב קומען נישט פונעם העסק צענטער, נאָר לערנען אין אַנדערע שולעס, זיי קומען פון אַ רייע געגנטן, און געניסן פון פאַרשידענע אַנדערע פראָגראַמען. אַ גרויסער טייל פון זיי קומען פון וויליאַמסבורג און באָראָ פאַרק.

די עלטערן פרייען זיך צו שיקן די קינדער מיט העסק פאַרברענגן אַ שבת, ווייל זיי ווייסן אַז זייערע קינדער געפינען זיך אין די בעסטע הענט, בעסער געזאָגט: ביי די בעסטע הערצער.

אונטערצושטרייכן די געטריישאַפט פון העס"ק צו די געסט, דערציילט אַ באַגלייטער פון אַ קינד מיט שטוינונג ווי וואָרים די קינדער ווערן אויפגענומען דורך די העס"ק קאָנסלערס און פירער וועלכע וואָרטן זיי אָפּ. זיי קענען יעדן ביים נאָמען, און ווייסן פונקטליך וואו יעדעס קינד געהערט. דאָס דעמאָנסטרירט די נאָנטשאַפט און געטריישאַפט פון די העסק מיטגלידער צו די קינדער, אַזוי ווייט אַז אפילו די וואָס זענען בלויז צו געסט במשך די שבתים קען מען אויך יעדן פערזענליך און מען איז באַקאַנט מיט יעדן'ס געברויכן און אייגנשאַפטן.

אַזוי ווי די קינדער האָבן דאָך ספּעציעלע געברויכן, און בכלל דאַרף מען האָבן דעם געפיל ווי אַזוי אומצוגיין מיט זיי, זענען אַלע קאָנסלערס ערפאַרענע העסק צענטער אָדער העסק קעמפ קאָנסלערס, וואָס קענען די נויטיגע זאַכן זיך צו קענען אָפּגעבן מיט די קאָנסומערס, וואָס אַ טייל פון זיי זיצן אין ווהיל-טשעירס, און נויטיגן זיך אין ספּעציעלע הילף צו עסן דורך טיוב-פידינג, אָדער

אַנדערע מעדיצינישע געברויכן; ווי אויך קומט מיט אַ ספעציעל נויס, צו זיין גרייט אויפן אָרט פֿאַר
הילף אין וואָס מ'קען זיך נויטיגן.

די אַלע שווערע אַראַנזשירונגען פֿאַרנעמען נישט קיין אָרט און וועט נישט אָפּשטעלן דעם העס"ק
צענטער פון צושטעלן אָט די שבתים, וויסנדיג אַז דורך דעם אויספֿלוג וועלן די באַטייליגטע געניסן
פון אַ ריכטיגן "שבת נועם הנשמות, והשביעי עונג הרוחות ועדן הנפשות!" עס וועט אַריינגיסן
זיסקייט אין אידישע זעלן, פֿאַרגעניגען און זייער גייסט, און עס וועט אויפֿלעבן זייער נפש.

צומאָל פֿאַרט מען אינעם וועלט באַרימטן "קעמפֿ העס"ק" ווי גאָר אַסאך פון די קינדער
פֿאַרברענגן במשך דעם זומער, און עס איז די פֿראַקטישסטע אַראַנזשירט פֿאַר די קינדער צו
פֿאַרברענגן אַ שבת, אָבער אויך ווען דער טעמפֿעראַטור ערלויבט נישט צו נוצן דעם קעמפֿ, וועט
דער געפרוירענער גראַד נישט שטערן די וואַרימע הערצער פון צושטעלן אָט די וואַרימע שבתים
וואָס צינדט אָן און לייכט אויף אידישע נשמות. אין אַזאַ פֿאַל נעמט מען אַרויס אַ האָטעל אין די
מאָנטענס אָדער אין אַנדערע שיינע ערטער, אין ניו יאָרק און אין אַנדערע געגנטן, פֿאַר דעם
צוועק.

די פֿראַגראַם הייבט זיך שוין אָפּט אָן בעפֿאַר שבת. צומאָל ציעט מען אויס די נסיעה פון
דאָנערשטאָג ביז זונטאָג, כדי די קינדער זאָלן קענען געניסן פון נאָך עטליכע טעג לעבעדיגע
אַקטיוויטעטן, בעת די עלטערן וועלן קענען אָנשעפֿן נאָך פֿרישע כוחות, מיט אַ רואיג געוויסן און
מיט אַ צופֿרידן געמיט, פֿאַרשטעלנדיג זיך ווי אַזוי זייערע קינדער שיינען פֿאַר פֿרייד פון די
ספעציעל לעבעדיגע אַקטיוויטעטן, וואָס העס"ק האָט שוין וואָכן פֿריער פֿלאַנירט און אַראַנזשירט
כדי עס זאָל ברענגן דעם געוואונטשענעם ציל אויפֿצולעבן די קינדער.

נישט בלויז שבתים געבן די העס"ק איינגעשטעלטע אַוועק פֿאַר די קינדער, נאָר אַזעלכע
פֿאַרברענגן ווערן צוגעשטעלט אַפֿילו במשך ימים טובים און די פֿרייליכסטע טעג פון יאָר, ווען
מענטשן טראָגן זייערע פֿיצלעך און שול און זענען פֿאַרנומען מיט זייערע קינדער. אין די

געהויבנסטע, פרייליכסטע זמנים זענען העס"ק אָנגעשטעלטע פאַרנומען מיט זייערע משפּחה: די העס"ק קינדער.

די "נופּש" נסיעות ווערן שוין פּלאַנירט וואָכן פריער און אָנגעגרייט דורך העס"ק מיט אַלע פיטשיוויקעס, אויסצונאָן די טעג מחיה צו זיין די קינדער און אַריינגיסן און זיי לעבעדיקייט אויפן בעסטן פאַרנעם. דאָנערשטאָג גייען זיי אָפּט אויף ספּעציעלע לעבעדיגע אַקטיוויטעטן, ווי פאַרן מיט פּערד, זיך גליטשן, און אַנדערע לעבעדיגע שפּילן וועלכע לעבן זיי אויף, און עס ברענגט אין זיי אַריין אַ צופרידענעם געפיל אַז אויך זיי לעבן ווי יעדן און געניסן פון אַ גוטן טאָג.

דער שבת קודש איז דאָך שוין אָפּגערעדט אַז עס ווערט צוגעגרייט מיט אַ רייכע לעבעדיגע פּראָגראַם. מען ברענגט אַרויס אַ קעיטערער וועלכע רעכט צו אַ סעודה כיד המלך, האַבנדיג אינזינען צו צוגרייטן עסן וועלכע וועלן זיין צום ספּעציעלן געשמאַק און אָפּעטיט פאַר די קינדער. די תפלות ווערן אָפּגעראַכטן ברוב פאר הדר, ווי אויך ביי די טישן זינגען די באַטייליגטע מיט די וואַרימע זמירות לשבת קודש. די באַטייליגטע שעפן פאַרגעניגען און חיות פון די הערליכע תפלות, זמירות און שיינע לעבעדיגע ניגונים. במשך דעם שבת שטעלט מען צו נאָך אינטרעסאַנטע אונטערהאַלטונגען צום פאַרגעניגען פון די באַטייליגטע.

ספּעציעלע אונטערהאַלטער און משמחים ווערן אַרויסגעברענגט צו די סעודת מלוה דמלכה, ווען מען שפּילט, זינגט און טאַנצט מיט די קינדער, וועלכע לעבן אויף אַלע באַקן. ווי אויך טראָגט מען זיי אָפּט צו אַנדערע ערטער מיטצוהאַלטן און צו צוזען לעבעדיגע אַקטיוויטעטן.

במשך די ריזע וועלן די קאָנסלערס אויך רופן די עלטערן – ביים אָנקומען, שבת בעפּאָר'ן זמן, צופרי, און אין נאָך געלעגנהייטן, זיי צו געבן אַ באַריכט איבער ווי אַזוי זייערע קינדער זענען אָנגעקומען און פאַרברענגן, כדי זיי זאָלן רואיג אויף זייער קינד'ס מצב, און אויך שעפן תענוג, און מיטהאַלטן ווי זייערע קינדער האָבן אַ שפּיגל חיים.

ווען די עלטערן זיצן שבת ביים טיש, און פֿאַרברענגן מיט די איבריגע זיסע קינדערלעך, פֿאַרשווימען זייערע מחשבות צו די ווייטע קעטסקיל בערג. זיי טראַכטן ווי אָנגענעם עס איז געווען די רייזע, ווי פֿרייליך זייער קינדער געווען ביים אָנקומען אַהין, און שטעלן זיך פֿאַר ווי לעבעדיג זייערע קינדער פֿאַרברענגן דעם שבת אינאיינעם. זייער האַרץ לעבט אויף און שפרודעלט פון פֿרייד פון זיך אָפּמאַלן דאָס בילד ווי זייערע קינדער שעפן הויפענס חיזוק און סיפוק החיים, און פילן אַז זיי קענען געהעריג מיטהאַלטן די פולע פֿראַגראַם און אויך געניסן פון אַ פֿרייליכן, זיסן שבת.

אַט די שבתים זענען אַ מוסטער פון העסק'ס צוגאַנג און איבערגעגעבנקייט צו די קינדער. מען שטעלט זיך אַריין אין זייער מצב, און מען פֿאַרשטייט וואָס זיי ברויכן דאָס מערסטע, אַ שבת וואו זיי זאָלן זיך שפירן צוגלייכן מיט יעדן. מיטהאַלטן דאָס דאַווענען, סעודות, זינגען, און פֿאַרוויילונגען, און פֿאַרברענגן אינאיינעם, און זיך אויסגעבן זייערע געפילן.

אונטער די פֿליגלען פונעם שבת קודש אינעם העסק מוסד שפירן זיי אַ פֿאַרגעניגען, לעבעדיקייט, אַ וואַרימע ליבליכקייט, און זיי שפירן זיך אַלס אַ טייל פונעם כלל ישראל וועלכע האַלטן אויך מיט אַ געהעריגן שבת. בעת די עלטערן האָבן אַ שמחה'דיגע מנוחה, דורך דעם וואָס זיי ווייסן אַז בשעת זיי שעפן אָן פֿרישע כוחות, לעבן זייערע קינדער אויף אַלע באַקן אין די ווייטע קעטסקילס בערק, אין אַ פֿאַרק, האַטעל אָדער ביי אַן אַנדערע פֿאַרוויילונג וואָס העס"ק שטעלט זיי צו. דאָס ברענגט טאַקע די ריכטיגע מנוחה ושמחה, און אַן אור ליהודים וואָס שיינט אַריין אַ ליכטיקייט אין די קינדער און זייער שטיבער.